

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ČETVRTI ODJEL

PREDMET MILINKOVIĆ protiv BOSNE I HERCEGOVINE

(Aplikacija br. 21175/13)

PRESUDA

STRASBOURG

8.07.2014. godine

Ova presuda je konačna. U presudi su moguće redakcijske izmjene.

U predmetu Milinković protiv Bosne i Hercegovine,

Evropski sud za ljudska prava (Četvrti odjel), zasijedajući kao odbor u sljedećem sastavu:

George Nicolaou, *predsjednik*,

Zdravka Kalaydjieva,

Faris Vehabović, *sudije*,

i Fatoş Aracı, *zamjenica registrara odjela*,

nakon vijećanja na sjednici zatvorenoj za javnost dana 17.06.2014. godine,

donosi sljedeću presudu koja je usvojena navedenog datuma:

POSTUPAK

1. Postupak u ovom predmetu pokrenut je po aplikaciji (br. 21175/13) protiv Bosne i Hercegovine koju je Sudu podnio državljanin Bosne i Hercegovine g. Dragan Milinković („aplikant“), prema članu 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda („Konvencija“), dana 13. 02. 2013. godine.

2. Aplikanta je zastupala gđa R. Plavšić, advokat iz Banjaluke. Vladu Bosne i Hercegovine („Vlada“) zastupala je zastupnica, gđa. M. Mijić.

3. Kao i u predmetu *Momić i drugi protiv Bosne i Hercegovine*, br. 1441/07 *et al.*, od 15.01.2013. godine, i u ovom predmetu je riječ o neizvršavanju konačne i izvršne presude domaćeg suda, koja potpada pod poseban pravni režim općih obaveza Republike Srpske.

4. Dana 7.05.2013. godine aplikacija je dostavljena Vladi.

5. Vlada se usprotivila ispitivanju aplikacije od strane Odbora. Nakon što je razmotrio protivljenje Vlade, Sud ga odbija.

ČINJENICE**I. OKOLNOSTI PREDMETA**

6. Aplikant je rođen 1977. godine i živi u Banjaluci.

7. Presudom Osnovnog suda u Banjaluci od 23.02.2009. godine koja je postala pravosnažna dana 11.05.2009. godine, Republici Srpskoj (entitetu Bosne i Hercegovine) naređeno je da u roku od 15 dana aplikantu isplati 34.000 konvertibilnih maraka (KM)¹ na ime nematerijalne štete, zajedno sa

¹ Konvertibilna marka (BAM) koristi isti fiksni kurs prema euru koji ima i njemačka marka, odnosno: EUR 1 = BAM 1,95583

zateznom kamatom po zakonskoj stopi, te 4.667 KM na ime troškova postupka sa zateznom kamatom po zakonskoj stopi.

8. Osnovni sud u Banjaluci donio je rješenje o izvršenju dana 29.06. 2009. godine.

9. Aplikant se žalio Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine („Ustavni sud“) zbog neizvršavanja presude. Dana 16.01.2013. godine Ustavni sud je našao povredu člana 6. Konvencije i člana 1. Protokola br.1 uz Konvenciju.

10. Pravosnažna presuda u korist aplikanta nije izvršena do današnjeg dana.

II. RELEVANTNO DOMAĆE PRAVO

11. Relevantno domaće pravo i praksa izneseni su u presudi *Momić i drugi* (citirana gore, tačke 11-13).

PROPISI

12. Aplikant se žalio zbog neizvršenja presude navedene u tački 7. On se pozvao na član 6. Konvencije i član 1. Protokola br.1 uz Konvenciju.

Član 6. u relevantnom dijelu glasi:

„Prilikom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ... svako ima pravo na pravičan i javni postupak u razumnom roku, pred neovisnim i nepristrasnim sudom uspostavljenim na osnovu zakona“.

Član 1. Protokola br.1 uz Konvenciju propisuje sljedeće:

„ Svaka fizička i pravna osoba ima pravo na neometano uživanje svoje imovine. Niko ne može biti lišen njegove imovine osim kada je to u javnom interesu i u skladu s uvjetima propisanim zakonom i općim načelima međunarodnog prava.

Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da primijeni zakone koje smatra potrebnim kako bi regulirala korištenje imovine u skladu s općim interesom ili kako bi osigurala plaćanje poreza ili drugih doprinosa ili kazni.“

I. NAVODNA POVREDA ČLANA 6. KONVENCIJE I ČLANA 1. PROTOKOLA br.1 UZ KONVENCIJU

A. Dopuštenost

13. Sud konstatira da aplikacija nije očigledno neosnovana u smislu člana 35. stav 3. (a) Konvencije niti nedopuštena po bilo kojem drugom osnovu. Prema tome, ona se mora proglasiti dopuštenom.

B. Meritum

14. Dok je aplikant pozvao Sud da na njegov predmet primijeni jurisprudenciju iz predmeta *Čolić i drugi* (vidi *Čolić i drugi protiv Bosne i Hercegovine*, br. 1218/07 i dr., od 10.11.2009.), Vlada je tražila da se napravi razlika između ta dva predmeta. Ona je smatrala da pravosnažna presuda u ovom predmetu ne spada u kategoriju ratne štete, nego predstavlja opće obaveze Republike Srpske koje se isplaćuju u gotovini u skladu s relevantnim planom izmirenja obaveza. Vlada je dalje navela da je zbog obima javnog duga Republike Srpske kašnjenje u izvršenju opravdano, jer bi u suprotnom bila ugrožena makroekonomska stabilnost i fiskalna održivost.

15. Sud primjećuje da je predmetni slučaj praktično identičan predmetu *Momić i drugi* (citiran gore) u kojem je utvrđena povreda člana 6. i člana 1. Protokola br. 1. Budući da pravosnažna presuda koja se razmatra u ovom predmetu još uvijek nije izvršena, a ta situacija traje već više od pet godina, Sud ne vidi bilo kakav razlog da odstupi od svoje ranije prakse.

Prema tome, došlo je do povrede člana 6. Konvencije i člana 1. Protokola br.1 uz Konvenciju.

II. PRIMJENA ČLANA 41. KONVENCIJE

16. Član 41. Konvencije glasi:

„Ukoliko Sud utvrdi da je došlo do povrede Konvencije ili njenih Protokola, te ukoliko zakonodavstvo visoke strane ugovornice o kojoj je riječ omogućuje samo djelomično oštećenje, Sud će, po potrebi, odrediti pravičnu naknadu oštećenoj strani.“

A. Odšteta

17. Aplikant je zahtijevao isplatu duga navedenog u presudi na ime materijalne štete, te 5.000 eura (EUR) na ime nematerijalne štete. Vlada je smatrala da ovi zahtjevi nisu potkrijepljeni. Sud ponavlja da osiguranje izvršenja domaćih presuda o kojima je riječ (vidi *Jeličić protiv Bosne i Hercegovine*, br. 41183/02, tačka 53, ESLJP 2006-IX i *Pejaković protiv Bosne i Hercegovine*, br. 337/04 i dr., tačka 31, 18.12.2007.) zaista predstavlja najprimjereniji oblik pravne zaštite u predmetima neizvršavanja presuda. Ovo načelo jednako važi i za predmetni slučaj. U pogledu nematerijalne štete, Sud smatra da je aplikant pretrpio određenu nematerijalnu štetu koja proizlazi iz povreda Konvencije koje su utvrđene u ovom predmetu. Vršeci pravičnu procjenu kako to zahtijeva član 41. Konvencije, te imajući u vidu iznose dosuđene u predmetu *Čolić i drugi* (citiran gore, tačka 21), Sud aplikantu dosuđuje 1.500 eura na ime nematerijalne štete, te svaki porez koji može biti zaračunat na taj iznos.

B. Troškovi i izdaci

18. Aplikant također potražuje 2.340 KM (približno 1.200 eura) za troškove i izdatke nastale u postupcima pred domaćim sudovima, kao i pred Sudom. Vlada je smatrala da je traženi iznos pretjerano visok. Prema praksi Suda, aplikant ima pravo na naknadu troškova i izdataka samo ukoliko se pokaže da su oni stvarno nastali i da su bili neophodni, te da su razumni u pogledu iznosa (vidi, na primjer, *Iatridis protiv Grčke* (pravična naknada) [GC], br. 31107/96, tačka 54, ESLJP 2000-XI).

19. Sud napominje da je pravna zastupnica aplikanta podnijela početnu aplikaciju, te na zahtjev Suda, pisana izjašnjenja na jednom od službenih jezika Bosne i Hercegovine. Prema tome, treba u cjelosti udovoljiti aplikantovom zahtjevu za naknadu troškova i izdataka.

C. Zatezna kamata

20. Sud smatra primjerenim da se zatezna kamata zasniva na najnižoj kreditnoj stopi Evropske centralne banke, uvećanoj za tri postotna boda.

IZ NAVEDENIH RAZLOGA SUD JEDNOGLASNO

1. *Proglašava* aplikaciju dopuštenom;
2. *Presuđuje* da je došlo do povrede člana 6. Konvencije i člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju zbog neizvršenja pravosnažne presude domaćeg suda;
3. *Presuđuje*
 - (a) da tužena država treba obezbijediti potpuno izvršenje presude domaćeg suda u korist aplikanta u roku od tri mjeseca;
 - (b) da tužena država u roku od tri mjeseca aplikantu plati sljedeće iznose pretvorene u konvertibilne marke prema kursu na dan izmirenja:
 - (i) EUR 1.500 (hiljadu pet stotina eura), kao i svaki porez koji može biti zaračunat, na ime nematerijalne štete; i
 - (ii) EUR 1.200 (hiljadu dvjesto eura), kao i svaki porez koji može biti zaračunat aplikantu, na ime troškova i izdataka;
 - (c) da će se od isteka navedena tri mjeseca do izmirenja platiti obična kamata na navedene iznose, po stopi jednakoj najnižoj kreditnoj stopi Evropske centralne banke u periodu neplaćanja, uvećanoj za tri postotna boda;

4. *Odbija* preostali dio zahtjeva za pravičnu naknadu koji je podnio aplikant.

Sastavljeno na engleskom jeziku i dostavljeno u pisanoj formi dana 8.07.2014. godine, u skladu s pravilom 77. stavovi 2. i 3. Pravila Suda.

Fatoş Aracı
zamjenica registrara

George Nicolaou
predsjednik